

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Eva Kohoutková

Oponent absolventské práce: Mgr. Jan Rozum

Název práce: Názory pracovníků orgánů činných v trestním řízení na postavení institutu Probační a mediační služby v právním systému ČR a zkušenosti s ním

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Martin Cejp, Csc.

HODNOCENÍ

Diplomová práce se zabývá zjištěním a vyhodnocením názorů a zkušeností pracovníků orgánů činných v trestním řízení a pracovníků Vězeňské služby na postavení Probační a mediační služby v systému české trestní justice. Oblast autorka zkoumá na základě stanovených indikátorů, kterými jsou zkrácení soudního procesu, snížení vězeňské populace a vlivu sociální práce na resocializaci pachatele. Probační a mediační služba ČR (dále v textu PMS) představuje relativně novou instituci na poli trestní politiky, která vychází z konceptu restorativní justice. Myšlenka restorativní justice představuje nové paradigma resp. odlišný přístup při hledání a uplatňování trestní spravedlnosti. PMS byla zřízena především z důvodů, aby justice mohla účinně uplatňovat novou trestní politiku v oblasti alternativních trestů a opatření. To znamená na jedné straně snižovat počet uvězněných osob, začít účinně předcházet kriminalitě, omezovat rizika jejího opakování, motivovat pachatele k nápravě škod, které způsobili a vést je k životu v souladu se zákonem. Na straně druhé brát při řešení trestné činnosti v úvahu potřeby a zájmy obětí a účinněji chránit komunitu (společnost) před kriminalitou.

Práce je členěna do šesti částí včetně závěru a je třeba konstatovat, že téma je zpracováno vyčerpávajícím způsobem. V úvodu práce jsou popsány úkoly a činnost jednotlivých orgánů činných v trestním řízení. K této části mám několik připomínek. Autorka zahrnuje do orgánů činných v trestním řízení i Probační a mediační službu ČR a Vězeňskou službu ČR. Termín orgán činný v trestním řízení používá trestní řád (zákon č. 141/1961 Sb.). Orgány činnými v trestním řízení jsou podle příslušných ustanovení trestního řádu pouze policejní orgány, státní zastupitelství a soudy. Dále na straně 22 a násl. uvádí autorka zbytečně odkazy i na příslušná ustanovení již neplatného trestního zákona a v této části podle mého názoru chybí i zmínka o alternativních sankcích pro mladistvé pachatele podle zákona č. 218/2003 Sb., kde je činnost probačních úředníků poměrně rozsáhlá, o to zejména při zajištění výchovných a trestních opatření.

V dalších částech práce je nutno ocenit zvolený metodologický přístup autorky, zvláště bych chtěl vyzdvihnout dotazníkové šetření a rozhovory s experty. Kladem práce je i to, že se autorka nad získanými poznatky dokázala kriticky zamyslet, a tak text není jen obvyklým přehledem či výtažkem „již napsaného“, ale též vlastní a osobitou reflexí daného tématu. Myslím, že můžu zhodnotit, že autorce se podařilo shromáždit a komentovat celou řadu zajímavých názorů a postojů jednotlivých respondentů ke zkoumané problematice.

Velmi dobře jsou shrnuty výsledky případové studie a kvalitně je zpracován závěr diplomové práce. Lze shrnout, že se jedná o práci, která plně vyhovuje kritériím diplomové práce a doporučuji hodnotit ji jako „velmi dobrou“.

Navržené problémy na obhajobu:

Stručně popsat činnost probačních úředníků v souvislosti se zákonem č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže.

I přes rozšiřující se škálu alternativních trestů a vzrůstající počet probačních úředníků se v České republice nepodařilo snížit vězeňskou populaci. Ta naopak v posledních letech postupně narůstá. Jaké jsou hlavní příčiny tohoto stavu?

Návrh klasifikace: velmi dobrá

V Praze, dne 24.ledna 2011

Mgr. Jan Rozum

